

коштів. Необхідно напрацювати та законодавчо оформити механізми, які б підвищили зацікавленість роботодавця і самого працівника в фінансуванні пенсійного капіталу. Стабільність пенсійної системи, зростання розмірів пенсій можливі лише за умов стабільності в країні, що забезпечує високі темпи приросту економіки.

Список використаних джерел:

1. *Пенсійна реформа в Україні*[Електронний ресурс]. – Режим доступу:http://pension.kiev.ua/index.php?option=com_content&task=view&id=306&Itemid=1 сторінка
2. Гендрікс Г. Криза дає можливість зміцнити третій рівень пенсійної системи / Г. Гендрікс // Україна Бізнес Ревю. – 2009 – № 9. – С. 4.
3. Закон України „Про загальнообов'язкове державне страхування”. // Вісник Пенсійного фонду України. -2003. – №8. - С. 1-13.
4. Закон України, „Про недержавне пенсійне забезпечення” № 1057-IV від 09.07.2003 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.rada.gov.ua

Іванна ТЕРЛЕЦЬКА
науковий керівник
к.е.н., доц. Фурса Т.П.
ІФННІМ ТНЕУ

УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РЕСУРСАМИ БАНКІВСЬКОЇ УСТАНОВИ

На сьогоднішній день питання удосконалення процесу управління фінансовими ресурсами постало як одне із першочергових. Оскільки основу функціонування банківської системи складають фінансові ресурси.

У економічній літературі немає єдиного підходу до визначення суті фінансових ресурсів, що обумовлено складністю їх структури та різноманітністю форм прояву.

Широке коло питань, пов'язаних з дослідженням ефективності управління фінансовими ресурсами, залученням коштів до банківських установ та визначенням раціональних підходів щодо їхнього розміщення висвітлено в роботах таких зарубіжних і вітчизняних вчених-економістів, як М.Д. Алексєнко, А.П. Вожжов, А.С. Гальчинський, А.М. Мороз, С.М. Павлюк, Д.Полфреман, Ж.Рівуар, Дж.Ф.Сінкі та інші.

Оцінка зміни характеру окремих джерел фінансових ресурсів нами проводилась за різними періодами кризових років: до кризовий період, загострення кризи, її «завмирання», відносної стабілізації процесів. Так, у докризовий період економіка України перебувала на підйомі, і найголовнішу роль у цьому відіграв банківський сектор, що зростав чи не найшвидше в українській економіці. Проте наслідки фінансової кризи виявляються доволі таки руйнівними для українських банків. Передусім виникла серйозна проблема з формуванням банками залучених ресурсів (як депозитних, так і

недепозитних), що спричиняє значні проблеми з ліквідністю у банківських установах.

Банківські установи, як і інші суб'єкти господарської діяльності, для забезпечення своєї господарської діяльності повинні мати певну суму коштів, тобто ресурси. Банки переважно працюють на залучених грошових ресурсах, тоді як підприємство працює на власних коштах, звертаючись при потребі за кредитом до установ банківської системи [1, с. 275]

Більшість вітчизняних авторів, пропонує трактувати фінансові ресурси банківської установи як сукупність власних, залучених та запозичених коштів, що знаходяться в її розпорядженні й використовуються для здійснення банківської діяльності з метою отримання прибутку [2, с. 164].

Управління фінансовими ресурсами є складовою загального процесу управління в банку, що організовано з метою ефективної діяльності всіх його структурних підрозділів для розв'язання поставлених перед банком задач.

Управління банківськими ресурсами – це діяльність, що пов'язана із залученням грошових коштів вкладників та інших кредиторів, визначення розмірів та відповідної структури джерел грошових коштів. Від якості управління залежить досягнення поставлених стратегічних цілей банку, стабільність його розвитку та конкурентоспроможність.

Також слід зазначити, що у банківських установах України має місце невідповідність залучених ресурсів наданим кредитам за строками, тобто короткостроковість залучених коштів може обмежувати можливості банків щодо довгострокового кредитування і тим самим обумовити появу розриву ліквідності. В свою чергу проблеми з ліквідністю можуть тільки посилити недовіру до банків та спричинити відтік клієнтів, що у свою чергу ускладнить нарощення ресурсної бази банку та пошук інших джерел поповнення ресурсів для підтримки ліквідності.

Виходячи з цього, перед банківською установою постає завдання досягнення фінансової стійкості та гарантування своєї фінансової безпеки в цілому. Тому ефективне управлінське рішення, щодо розподілу фінансових ресурсів банківської установи дозволить здійснювати превентивні дії та мінімізувати негативні наслідки кризових явищ, що присутні у банківській системі України.

Список використаних джерел

1. Добровольська І. О. Узагальнення сутнісного розуміння та визначення поняття «ресурсний потенціал банку» / І. О. Добровольська // *Інноваційна економіка*. – 2011. – № 6 (25). – С. 274–278.

2. Латішева І. Л. Організація управління фінансовими ресурсами банку / І. Л. Латішева, І. В. Самойленко // *Бізнес Інформ*. – 2011. – № 11. – С. 164–166.

3. Черкашина К. Ф. Маркетингові стратегії збільшення депозитних ресурсів банку / К. Ф. Черкашина, Є. М. Антіпенко // *Проблеми і перспективи розвитку банківської системи України : зб. наук. праць / Державний вищий навчальний заклад «Українська академія банківської справи Національного банку України»*. – Суми, 2010. – Т. 30. – С. 310–316.